

Z Něčic.

Mírně.

S Pá-nembohem, dve-ři mo-je, co cho-di-ly no-hy mo-je,
s Pánem-bohem, dve - ři - čky co cho-di-ly no - ži-čky.

S Pánembohem, dveři moje,
co chodily nohy moje,
s Pánembohem dveřičky,
co chodily nožičky.

Tu je cesta tu je druhá;
rozlučme se, moje milá,
rozlučme se, děvečko,
pro maličký slovečko.

Dyž zme byli děti mały,
věrně zme se miľovali,
a včil máme svojí byt,
mosíme se rozejít.

Jaký naše rozlúčení,
dyž zme spoľem naučení,
po špacíroch, zahradách,
po muzikách, hospodách.

Z Líšně.

Svěc, mě-sí-čko, z ve-so-ka, dež já po-van-dru-jo,
ha-be mi-lá vě-dě-la, ha-be mi-lá vě-dě-la,
ke-ró já ce-stó pu-do.

Svěc, měsíčko, z vesoka,
dež já povandrujo,
[: habe milá věděla :]
keró já cestó pudo.

A pudo já, pudo já
kadem je cesta k Vídni,
[: kadem formani jedó :]
a plný fůre vezó.